Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اورونو کې سندرې

شاعر

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	په اورونو کې سندرې
شاعر:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۶ ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ ل کال
د شاعر پرله پسې نومره:	(۱۰)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱۰)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نيوليک

ګڼه	سرليک	مخ
۱	د دويم چاپ سريزه	۱
۲	سريزه	۴
۳	تاب	۱۰
۴	د اروا ګانو سلګۍ	۱۲
۵	ساده قتل	۱۳
۶	د ژوند رنګ	۱۵
۷	سهوه	۱۶
۸	نامعلوم قبرونه	۱۸
۹	اسمان او ځمکه پوه دي	۲۰
۱۰	نيمه لاره	۲۲
۱۱	ستوري ستوري اوښکې	۲۴
۱۲	ماتې هيلې	۲۶
۱۳	د ثلورو کلو شپې مې	۲۸
۱۴	د کفر رحم	۲۹
۱۵	کيسې	۳۱
۱۶	له ځانه سره جنګ	۳۳
۱۷	لکه وختونه چې وختونو کې مري	۳۵
۱۸	وينې تخيل	۳۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹	د شعر په پانو	۳۸
۲۰	زهر	۴۰
۲۱	دا په کومو سترګو ګورې !	۴۲
۲۲	بری که نا بری	۴۳
۲۳	سپېڅلی غرور	۴۵
۲۴	د سپینو خولو پرخې	۴۷
۲۵	د اوښکو سباوون	۴۹
۲۶	زهرجنه خندا	۵۱
۲۷	دخندا وزرونه	۵۳
۲۸	امام شکرونه باسي	۵۵
۲۹	د اور په جېل کې	۵۷
۳۰	پوړنی	۵۹
۳۱	درېا حورو !	۶۱
۳۲	د زهرو فصل	۶۳
۳۳	چاویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟	۶۵
۳۴	ولولیز پسرلی	۶۷
۳۵	د اوښکو احرام	۶۹
۳۶	او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو	۷۱
۳۷	یو جانان او یو جام	۷۳
۳۸	خواږه خواږه زخمونه	۷۵
۳۹	د ستورو قافله	۷۷
۴۰	مړاوی جانان	۷۹
۴۱	د سمال	۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲	د مینې پیغمبر	۸۳
۴۳	د سرو ټپونو کان ۸۵	
۴۴	د پاڼو مومن	۸۷
۴۵	د صراط پُل	۸۹
۴۶	د جام جنازه	۹۱
۴۷	د سندرو په وزرونو	۹۳
۴۸	شهید غرونه	۹۵
۴۹	څلور شپې	۹۷
۵۰	ستوري لمرونه	۹۹
۵۱	دروح سپېڅلی زور	۱۰۱
۵۲	د شعر پري	۱۰۳
۵۳	سندریزه وږمه	۱۰۵
۵۴	د شعر حجاب	۱۰۷
۵۵	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ټولګې پر دویم چاپ څو خبرې

((په اورونو کې سندرې)) زما د شعرونو دویمه ټولګه ده چې پر ۱۳۷۶ل کال په پېښور کې چاپ شوې ده. په دې ټولګه کې اکثره هغه شعرونه راغلي، چې ما د خپل تحصیل او تر هغه وروسته د

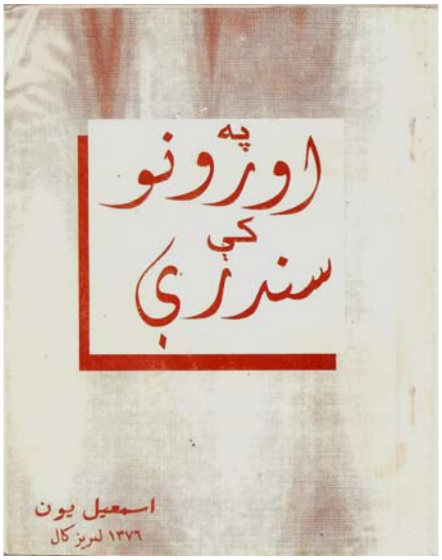

تنظیمواکۍ پر مهال لیکلي او یو څو داسې شعرونه په کې هم شته چې د طالبانو د واکمنۍ د لومړیو کلونو په بهیر کې لیکل شوي دي. دا ټولګه هغه وخت د هېواد د تکړه شاعر ښاغلي عبدالمالک بېکسیار په زیات ټینګار او مالي لګښت خپره شوه، که د هغه ټینګار نه وای، نو دا ټولګه ما هغه مهال نه خپروله. له هغه وخته بیا تر دې دمه زه پر یو لړ کلتوري، سیاسي او ټولنیزو چارو دومره مصروف شوم، چې زما شاعرۍ ته یې د ہر زیان ورساوه. شعر

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو تقدس دی، زیات ذهد ، تقوا و خلوت ته ضرورت لري، له سیاسي او ټولنیزو کارونو او په دې لاره کې له پرتو دېوانو او لېوانو سره، د شعر ملکه، الهه او پرښته یو ځای مزل نه کوي او نه د شعر ښکلا د سیاست له بدرنګیو سره غاړه غړې حرکت کوي، نو ځکه که څوک غواړي یوازې شاعر پاتې شي، بایده دي، چې خپل ذهن او قلم پر نورو ګڼو کارونو مصروف نه کړي. د شعر ښاپېرۍ یوازې ذهد ، ښکلا او تخیل مني؛ له نورو ګڼو چارو سره یې کار نه شته. په همدې خاطر څومره چې زما نور کارونه ډېرېدل، د شعر ښاپېرۍ راڅخه مرورېدله او لرې کېدله، خو بیا به هم کله په خوب او کله په ویښه راتله او زما د ذهني روزګار د ارامتیا سبب به کېدله او روحي ستړیا به یې رانه وړله. تر دې ټولګې وروسته مې کله کله شعرونه لیکلي دي، خو دومره لا نه دي، چې د یوې بلې ځانګړې شعري ټولګې بڼه خپله کړي.

زه هم په شعر پسې منډې نه وهم، کله چې دا ښاپېرۍ خپله راشي، نو بیا ورسره د زړه خواله کوم. هر کله چې زما شعرونه د بلې ټولګې تر کچې ورسېدل، بیا به یې د یوې ځانګړې ټولګې په توګه چاپ کړم. تر دې ټولګې وروسته لیکل شوي شعرونه مې ځکه په دې ټولګه کې رانه وړل، چې دا ټولګه د خپل زمان او مکان د حالاتو انځورنه کوي او نور وروستي شعرونه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې زمانې رنګ لري، نو ځکه مې دا ټولګه د خپل هغه وخت د ارزښت او اهمیت له مخې په خپله بڼه پرېښوده. په شعرونو کې مې هم ورته هېڅ ګوتې نه دي وهلي، یوازې هغه چاپي او املايي تېروتنې چې په تېر چاپ کې وې، هغه مې تر ډېره حده سمې کړې. ګرامري سمون خو هسې هم پر شعر یا نظم د پوره تطبیق وړ نه دی، نو هغه مې له خپل معمول حالت سره سم پرېښود. نورې خپلې خبرې نه اوږدوم او تاسې قدرمن، ددې ټولګې لوستو ته رابولم.

په درناوي

پوهندوی محمد اسمعیل یون

کابل- افغانستان

ارګ؛ د جمهوري ریاست ودانۍ

۱۳۷۸ل کال د سلواغې ۲۱مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د يو مات ژوندون کیسه ده، ژړغوني شانته ژاړي
نیمه مړه نیمه ویده ده، ژړغوني شانته ژاړي

او دا کیسه د يو يون کیسه ده، د يو ژوند کیسه ده او زموږ د زماني د يو ژوندي تاريخ کیسه.
دا کیسه د هغو غمجنو شپېو کیسه ده، چې د ښار واټونه بیا له سره او په نوي ريتم جوړېږي...

...

کوڅه کې شور شو او هاها شوه کوڅه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په يوه نوي ريتم
او بيا بنګيانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله يې ګډه کړه بربنډه لکه سپينه او معصومه
سپوږمۍ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسه د هغو شپو او ورځو کیسه ده، چې د تقلبي قدرت پر ګدۍ ناست امام د وطن د مرګ تسبې تېروي او شکرونه باسي:

...

او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د

وږمو رنګین رنګین تخیل

اوس هر ماښام له شپږ پوړیزو خونو

پېغلې د خپلې حیا روح سپاري

د خدای(ج) د پرښتو ګوتو ته

او د سپېځلې ځمکې غېږې ته پناه وروړي

خو امام ناست د هوس په مرمرینه خونه

په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبې تېروي

او د قدرت د جنون

د خوږو میو په ډنډونو کې بربنډ لامبي

او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

د دغو ټولو کیسو، شپو او ورځو شپو تر شا یو حساس او نوښتګر قلم چلوونکی ولاړ دی، چې په سرو اورونو کې یې هم د قلم نېغ سر چا ته ښکته نه شو او د مرګ او ژوند په اورنیو شپو کې یې هم د وطن سندره وویله او ښه په خوند یې وویله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لا تش اسمعيل و او يون يې لا نه وو پيل کړی، چې د کابل په سپېرو کوڅو کې زما ورسره اشنايي شوه، زه چې هر ځلي د اسمعيل نوم د ده په غياب کې ياد کړم، نو بيا مې يو په تنه خوار، وچ کلک او ځيرک زلمی، د ښوونځي درې څلور کتابه په يوه اخبار کې راغبرګ په تخرګ کې نيولي نېغ ستر ګو ته ودرېږي.

اسمعيل ټيک هماغه شان چې اسمعيل(ع) له خپلو پښو څخه د زمزمو د اوبو چيني راوخوټولې، له خپلو خلاقو ګوتو څخه د نوښت ويالې راخړوبوي. دی د دې په څنګ کې چې زموږ د وطن د څلور کلنې ملي غميزې انځورونه کاږي، خو شعر ته د تعهد او نوښت مساله يې هم له ياده نه ده ايستلې:

د زړونو زورو مو دلبرانو لوټ که
لکه وطن چې رهبرانو لوټ که

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ؟

د يون په دغه ارزښتناک زيار کې يوه بله د يادولو وړ خبره د ټپې او ازاد شعر د انډول ده، سره له دې چې دغه کار د يون په ابتکار کې نه شي راتلای او تر ده دمخه زموږ نورو ليکوالو هم دغه کار کړی دی، خو په کوم انداز کې چې يون ټپه او ازاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر سره غاړه غړې کړي، زما په خيال زموږ په معاصر ادب کې به يې بېلګې کمې وي، د بېلګو له راوړلو څخه يې په دې نيت تېرېږم، چې نه غواړم ټول کتاب يو ځل په سريزه کې په لوستونکو ولولم. د يون په شعر کې د زياتو ښکلاوو څخه يوه دا هم ده، چې هغه هره خبره لکه هماغه شان چې د وخت او حالاتو ضرورت دی، نېغ په نېغه او رسا کوي، ګيلې او مانې يې رسا د نښې منځ ولي او د پښتني ټولنې نيمګړتياوې د يوه حساس نقاد په شان راوباسي او د خلکو مخې ته يې ږدي:

چاوې يو قام زرو ته وکړه سجده
ما ته خو لر او بر پښتون ښکاري

...

د هېڅ مغول لښکر مې د زړه ښار کې پلی نه دی
شـمشـاد پـه ويـنو سـور يـمه خـيبر وژلی يم

د زړه رڼا مې سره په وينو شوله
د هـغې دغـې عـقيدې پـه نـامه

له مرحوم استاد روهي سره مې د ځاني خبرو په ترځ کې له خدای بښلي څخه دا خبره زده کړې وه، چې ويل يې: د هېڅ يوه شاعر ټول شعرونه اوله درجه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدې خبرې په استناد باید وویل شي، چې د یون په دغه جونګ کې د ګوتو په شمېر دویمه درجه شعرونه هم راغلي، وګورئ د صراط پل، د سمال، زهر.

خو دا خبره په دې مانا نه ده، چې ګوندې د یون شعري یون پر همدې ځای ولاړ دی، یون ځوان شاعر دی او لا خو د خپلې شاعرۍ د لومړیو واټنونو لاروی دی، هغه به لا نور واټنونه وهي او یون به کوي او د پښتو پر لمن به د ډېرو داسې ګلو کر کوي، چې په ورېم او رنګ یې د خړ ځادري پښتون د ژوند پر شاړه کرونده د هیلو غوټۍ راسپړي.

که د پښتو ادب ټیکه داران مې په کفر محکوم نه کا او دا اجازت راکاندي چې د خپل ادب (پښتو ادب) پر لمن مې یوه پیش ګویي وکړم، نو باید وو ایم چې زه له ګران یون څخه دومره هیلې، غوښتنې او د خلاقو کارونو انتظارونه لرم لکه څومره چې خدای بښلي علامه عبدالحی حبیبي صاحب کړې دي. زما دغه خبره به هېڅکله هم په دې مانا نه وي، چې ګوندې ما به د علامه صاحب شان ته خدای(ج) مه کړه په کمو سترګو کتلي وي.

یون زموږ د زمانې د تاریخ یوه پاڼه ده، که څوک یې مني او که نه؟ زه ورته بریالیتوب، په خوارونو تخلیقي کار او ښېرازه ژوند غواړم.

عبدالمالک بېکسیار

کوپنهاګن- ډنمارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جون ۱۸مه، ۱۹۹۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاب

زما په اسوېلو ستا په نازونو تيره کېدو
په يو ، وايه اشنا که په دوه ګونو تيره کېدو

زما ساده ملګرو ، اې په يو نظر مينو !
لږ تېينګ شئ چې د ښکلو په مکرونو تيره کېدو

منو د معشوقو د اداګانو تاب مو نه شته
څه لويه قرباني ده چې په زړونو تيره کېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما او ستا د سترګو جنګ پخوا ځنې عادت دی
نو څه که اوس په دروغو په جنګونو تیره کېدو

بس یو ځل مې د شونډو په خوږو کې روح اوبه که
منم پس له هغه به د لوزونو تیره کېدو

یو چا په ګونګوسیو ورته غوږ کې داسې ووې:
راځه د یون د هیلو په قبرونو تیره کېدو.

۵/۴/۱۳۷۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اروا ګانو سلګۍ

خلک خو وايي چې اولاد
د مور او پلار د زړه د مينې د باغ
تنکي ګلونه دي چې مړاوي شي او ورژېږي
نو زړونه هم مړاوي شي ورژېږي.
خو ما نه هېڅ هم و نه پوښتلې،
چې ستا د ګرانې نازنينې مور د هيلو،
اميدونو اروا ګانو چې سلګۍ وهلې،
او ستا د پلار د جنازې د وينو رنګ کټ چې،
د کلي منځ کې،
له تا نه پټ تېرېدو،
نو تا د لوی د يوال تر شا،
څومره په زوره زوره وژړلې !؟

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه، کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساده قتل

د سپینو اوښکو نور وای وربېدلی
د چا په سوو زړونو توبېدلی

افسوس د نرمې غېږې په خوږو کې دې تاو نه کړم
اسمان خو به څه نه وغورځېدلی غورځېدلی

دا څومره ساده قتل و چې بې اوره دې مړ کړم
تر شوندو دې وم کله رسېدلی رسېدلی

څه ګرمه پاچاهي به وه د جوجو او ماجوجو
که مخکې یې قاف نه وای ودرېدلی ودرېدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتا د خوږې مینې ټول خواږه پر ما حرام دي
پر زړه باندې که نه وم لګېدلی لګېدلی.

۱۳۷۰ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند رنګ

لکه د شپې په زړه کې
چې د سهر د وړمو پانې
شونډې وسپړي موسکۍ شي
او رڼا د خپلو سرو مرغزلینو وړانګو
د شال وربښمین پلو پر ځمکه خور کړي
نو ورځ زرغونه شي ترې
او بیا د ورځې د ښکلا د پرېشانۍ له سجدې
د شپې روح وتښتي وکيږي.
داسې مې ژوند کې د غمونو د جام
له پیمانې څخه خوښي جوړیږي
او د خوښیو د خندا د غرو له څوکو نه مې
غم څاڅي
او د ژوند پاڼو ته مې رنګ ورکوي.

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دویمه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهوه

ډېره ښه شوه چې په خلکو کې رسوا شوم
نه د ځان شوم نه د زړه او نه د تا شوم

ستا د شونډو د سپرلي د بوډۍ تال ته
په ژړا کې ګلې څنګه په خندا شوم؟

د دې سترګو په خوږو کې دې څه روح و؟
چې یوه شېبه کې څو ځلې پخلا شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـــر دي زيـــات د نهيليـــو مـــاتم څـــه دی؟
د هغـــې ډولـــۍ چـــې تلـــه نـــو پـــه ژړا شـــوم

د غمونـــــو او دردونـــــو دې دنيـــــا تـــــه
لويـــه ســـهوه زمـــا دا وه چـــې پيـــدا شـــوم.

۲۱/۸/۱۳۷۰
کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامعلوم قبرونه

که یوه ښه ګېډۍ د ګلو کړمه جوړه د زړه باغ کې
د احساس له پاڼو
او د وربښمين حسن ځلا ته يې د زړه د عاطفې د اوښکو ستوري،
لکه سپين ځاځکي د سهار د پرخې ونځوم
لاړ شم د کلي هديرې ته !

نو به د چا پر قبر کېږدمه د ګلو ګېډۍ؟
د چا د قبر توغ به وموښم په خپلو سترګو ؟
د چا له شناختې نه به تاوه کړم د زړه د ارمانونو لمبه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چا د قبر د سپېرو خاورو سپېره ګردونه
به د ماتم ماتم ژوندون پر تندي باد کړمه
په لپو لپو ؟
قبرونه ډېر دي
هديره ډکه ده
خو زه د خپلې نازولې مور او پلار قبرونه
نه پېژنم.

۲۹/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان او ځمکه پوه دي

عقل رنځور و؟
د سورکۍ ښکلا د شونډو په خوږو يې
د زړګي د ارادې مزي ترلي وو ټول.
احساس يتيم و
زنګولې يې د خپلو ښو ټال کې
ځلېدونکې اوښکې
غيرت په وينو رنګ و
د کلي رنګه بړک الوتې وه
يو وهم خور و،
هېڅوک هم پوی نه شول چې څه وشول
يو ازې شنه اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلو رڼو سترګو
د رڼو اوښکو له ستورو څخه
هر څه چې وشول هغه ولیدلو
یوازې ځمکه پوه شوه
چې زما د زړه د ارمانو د وطن
څومره بې شمېره جنازې یې
زړه ته ننوېستې.

۳/۳/۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه لاره

پـرې مـې رېدئ چـې دود شـم د ارمـان پـه نیمـه لاره
د اسـې چـې پـرې ایښـی یـم جانـان پـه نیمـه لاره

زمـا د خـوږې مینـې نـو پـه دې کـې ګنـاه څـه وه؟
سـپرلی چـې رانـه لـوټ کړلـو خـزان پـه نیمـه لاره

اشنا شونډې غونچه کړه سترګې جام اننګي مینه
زړګــی دې رانــه وړی دی ارزان پــه نیمــه لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کومې مینې غچ و او د کوم سرود بدل و؟
یوازې چې دې پرېښود م حیران په نیمه لاره

هېچا د زمانې د مکر زیر او بم ونه پوښت
دې یون خو ورته ځیرې کړ ګرېوان په نیمه لاره.

۱۸/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه، کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري ستوري اوښکې

که د رانه زړه د ((پوهنې)) د ځوانۍ د ځوانو هیلو خندا
د ګل د شونډو د عطرونو سیند کې تاوه کړي
د خپلو ارمانونو لمبه
او د احساس له پاڼو پاڼو څخه جوړه شي ډولۍ د ژوندون
عاطفه سور او زرغون شال شي پرې راوغوړېږي
ته لکه سپینه سپوږمۍ ځلې په کې
سپرلی د ټول کلي کوڅې او لارې ووینځي په خپلو وږمو
او لمر د ټول طبیعت زړه ته په سجده کړي
خپلې نرمې وړانګې
د کلي لر او بر ګودر کې د منګیو اتڼونه جوړ شي
او زه تر شلو کلو وروسته،
څنې غوړې کړم د (چا) د اننګو په خولو
د وریت احساس د دنګو غرو د مست کوچي په شان یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل اواز له ترنمه سره
په ولو ونځوم
او ستا ډولۍ ته اوږه ورکړم د زړګي په قوت
څومره به ښه وي چې نور خاندي د هوس په شونډو
او زه له ډېرې خوښۍ
ستا د ډولۍ له هره ګامه سره
په لپو لپو ستوري، ستوري اوښکې تويې کړمه ! !

۲/۳/۱۳۷۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې هيلې

زړګی به په کې وران شي که ځيګر به په کې وران شي
زما خو به دا دواړه ستا نظر به په کې وران شي

زما د غيرت او ستا د حسن دښمنۍ کې
مورچل وايه اشنا او که ګودر به په کې وران شي

د شوندو د سپرلو پاڼې دې مه رپوه ياره
زما د ماتو هيلو جوړ لښکر به په کې وران شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ظلــــم او وحشــــت د پخلاينـــې پـــه اتـــڼ كـــې
لويان به نور هم لوى شي در په در به په كې وران شي

راځـــه د يـــون د هيلـــو پـــه زړه مـــه اړوه خـــاورې
د (هغـــې) معشـــوقې د پـــل اثـــر بـــه پـــه كـــې وران شي.

۱۵/۸/۱۳۷۰
مركزي ليليه، كابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثلورو کلو شپې مې

د یو ځوان عمر خپه مې
اسوېلیو رانه دود کړه
د ثلورو کلو شپې مې
د کوم چا روژه نیولې غوندې شمار کړلې په ګوتو
ددې دومره عمر پاڼو د رڼو سترګو انځور کې
مې هېڅا ته هم ونه ویل،
چې کوم رنځ مې په زړه ناست دی؟
د چا حسن مې ځنبي وینه؟
چا مې وړی زړه په مینه؟

۱۴/۲/۱۳۷۰
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کفر رحم

د لسو کلو درد مې له دې قام نه تپوس وکړئ
زما د وچو شونډو بیا له جام نه تپوس وکړئ

د کوم هوس په زړه کې سوز او درد د مینې ګورئ
د سوز او درد اثر له ما ناکام نه تپوس وکړئ

احساس مې راته رپي چې یار خاندي او زه ژاړم
د حال ژوندون خو دادی له انجام نه تپوس وکړئ

د یار له شونډو مه پوښتئ زما زړګي ته ګورئ
د کفر به څه رحم وي اسلام نه تپوس وکړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په ګودرو کې چې د چا اسونه تېر شول
سهر پرې خبر نه دی له ماښام نه تپوس وکړئ

یو یون په لویه لاره مینانو ته دا ووې:
که غواړئ ژوند مو اور شي ما بدنام نه تپوس وکړئ.

۱۹/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه- کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسې

د انګار د سرو بڅرو
د وهمونو ژوند نه وروسته
د جنت د شنه انځور کلي ته لاړم
د مرموزې چوپتیا سیوری و
د دنګو کلاګانو
او د ونو د شنو پاڼو
پر زخمونو غوړېدلی
خو د زړه له درد نه جوړو
فریادي اوښکو کې ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې دنګو کلاګانو
دنګو دنګو دېوالونو
او د شنو تاکونو پاڼو
د رازونو او رمزونو
غیرتونو او ننګونو
ډېرې ډېرې کیسې وکړې
ډېرې ډېرې...

۱۳۷۰ل کال
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ځانه سره جنګ

بېګاه مې خوب کې وکه له جانانه سره جنګ
زړګي مې ګنې وکه له ارمانه سره جنګ

قربان دې له بڼو شم ته مې وله زه به خاندم
کوم چا دی کله کړی له خپل ځانه سره جنګ؟

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شا چې کله ګورې نو په موسکو شونډو ګوره
اشنا پښتانه نه کړي پښېمانه سره جنګ

کوم څوک مې دا زړګی د عاطفې په اوبو وينځي
د نفس اورونه وژني کړي ګرېوانه سره جنګ

يو (يون) هم د همغو له لښکرو سره يو شو
چې سپين سباوون غواړي کړي زمانه سره جنګ.

۲۴/۸/۱۳۷۰
مرکزي ليليه- کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه وختونه چې وختونو کې مري

لکه وختونه چې وختونو کې مري
او زمانه لکه سرزوری پښتون
پر مخه درومي د مرګي غېږې ته
او شاته نه ګوري د میو او ګلابو اتڼ
داسې مې روح او د زړګي پردو کې تاوه مینه
ستا قدمونه څاري
ستا قدمونه.... !

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينې تخيل

د يو مات ژوندون کيسه ده ژړغونې شانته ژاړي
نيمه مړه نيمه ويده ده ژړغونې شانته ژاړي

د سندرو وزر مات شو تخيل نه وينې څاڅي
په ماتم کې ننداره ده ژړغونې شانته ژاړي

د غمونو ډزې وشوې د شيرنې په کوڅه کې
د فرهاد د مرګي شپه ده ژړغونې شانته ژاړي

ولوليزو شپېو وران کړ د روښان تفکر څلى
د فکرونو جنازه ده ژړغونې شانته ژاړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتــه ښــکاري هنــدوکش کــې مغــوليزه شــمله هســکه
ټيټــــه شـــوې تـــاتره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

د تورانـــو ژوبلـــورو د ملالـــو بنګـــړي مـــات کـــړل
پښـــتنه لمبـــه ســـړه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

ستا د شونډو پانې چېرې څوک د اوښکو په تاو وينځي؟
د احســـاس پـــاتې ايـــره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي.

۱۰/۴/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر په پانهو

نـــن دې پـــه ســـترګو کـــې پـــرون ښـــکاري
لکـــه پـــه مـــرګ کـــې چـــې ژونـــدون ښـــکاري

بيـــا دې د زړه لـــــه ارادې نـــــه خـــــلاف
څنګـــه پـــه شـــونډو کـــې پـــاڅون ښـــکاري

زمـــا احساســـه- فکـــره ويلـــې نـــه شـــې !
درتــــــه د زور او زر تــــــړون ښــــــکاري

نـــور د ښـــکلا پـــه ســـيند کـــې پـــورې وتـــل
پښـــتون پـــر ماتـــه کښـــتۍ ســـتون ښـــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا د ګـــل وطـــن د شـــعر پـــه پـــاڼو
نـــن هـــم د ســـرو وينـــو مضـــمون ښـــکاري

چـــا وې يـــو قـــام زرو تـــه وکـــړه ســـجده
مـــا تـــه خـــو لـــرو بـــر پښـــتون ښـــکاري

د زړه پيښـــليک مـــې يـــاره څـــه لـــه ګـــورې؟
پـــه هـــره پاڼـــه کـــې شـــبخون ښـــکاري

مـــنم پښـــتو مـــې ځنکـــدن نـــه منـــي
کـــه بـــر ســـکون شـــو نـــو لـــر (يـــون) ښـــکاري.

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهر

زړه مې نرى نرى خوږېږي د چا مينو باندې
خو مره بې رحمه طاعون اوري ګلورينو باندې

پام پرې ګوزار د ګل د پاڼو چېرې هم ونه کړئ
مالويه کړې خپله مينه اوښکو سپينو باندې

ما خو دې ستر ګو کې د زړه وطن ښکلا کتله
چاوې (سقاو) زهر به څښې شونډو شيرينو باندې

څومره توپير دى د مينو او قاتلو ترمنځ
موږه پر مينو نه مړېږو دوى پر وينو باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه تباه شوه احساس دود شو ښکلا وسوځېده
اوس د ښکلا سندرې نه لګي غمګینو باندې

چا وې د ګل وطن قاتلو ته دې هېڅ ونه وې
اوښکې مې اورې د وطن پر قاتلینو باندې

د اور پر لیکه سوي یون په لپو لپو ژړل
وې د وحشت تناب حاکم شو زړو وربېښمینو باندې.

۳/۳/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا په کومو سترګو ګورې؟

تا خو وې چې زما دواړه سترګې ستا دي
په کې ګوره د خپل مات ژوند
د رڼو اوښکو د هیلو انځورونه
د سبا د امید ستورې
د خوږمن زړګي اهونه.
تا خو وې: ((زما په سترګو کې دې ګل شي
که به یې ستا په مینه بل ته غړومه))
خو اوس ای د مینې څرکې!
د ښکلا د سپوږمۍ وړانګې!
دغه نوی پسرلی چې:
ستا په زلفو کې یې وتو مبل ګلونه
تا یې ومو ښل په مینه
په لاسونو کې لاسونه
دا په کومو سترګو ګورې؟

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری که نا بری

منم زما که دې سرور مات کړ
ستا د ښکلا مې هم غرور مات کړ

لږ خو مې سترګو ته په ځیر شه اشنا !
چا د لوزونو کوه طور ماته کړ

مغوله خیاله ! په سجده شه راته
خوشال زړګي مې رنتبور مات کړ

تا مې په زړه د اور باران وراوه
ما دې په سترګو کې د عشق نور مات کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې بـــرې کـــه نـــا بـــرې وبـــولم؟
چې په خپل لاس دې خپل منصور مات کړ.

۱۵/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېڅلی غرور

چا وې د ژوند سپرلي ته دې په کمو سترګو ګورم؟
پخوا که په رڼو و اوس په نمو سترګو ګورم

د تا د شونډو پانې چې غوړېږي او موسېږي
دا زه ورته محبوبې په شبنمو سترګو ګورم

قربان د داسې مینې د غرور له سپېڅلتیا نه
چې خپل رقیب ته ګورمه په برمو سترګو ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څـو ځلـې دې راکـړل سـترګو سـترګو کـې زهرونـه
دې سـترګو تـه دې نـور خـو پـه پرچمـو سـترګو ګـورم

په دې ورانه کوڅه کې مې ځیګر او زړګی مـات شـول
خـو اوس هـم ورتـه یـاره پـه صـنمو سـترګو ګـورم

زمـا د زړه چینـه کـې د عشـق اور دی لګېـدلی
نـو ځکـه ټـول جهـان تـه پـه همـدمو سـترګو ګـورم.

۱۲/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سپينو خولو پرخې

ياد خو به دې وي؟
چې يوه ورځ مې ستا په سترګو کې
د هيلو ګلان يو يو ټوکولو
لاس مې ستا په لاس کې کېښود
ټول وجود مې سره لمبه شو
ستا په زنه کې راټولې شوې
د سپينو خولو پرخې
ما په خپلو دواړو سترګو
په کې وليد

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل مات برخليک سيوری
ستا د مخ خولې مې وچې کړې په خپلو اسوېليو
خو زما له سترګو اوس هم
سرې او سپينې اوښکې څاڅي.

۲۶/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو سباوون

د زړونـــو زور مـــو دلبرانـــو لـــوټ کـــه
لکـــه وطـــن چـــې رهبرانـــو لـــوټ کـــه

زمـــا قاصـــد ســـتا پـــه کوخـــه کـــې اشـــنا !
پـــــه رښـــا ورځـــې رقیبـــانو لـــوټ کـــه

د عـــــاطفې د بـــــڼ د ګلـــــو لښـــــکر
خـــزان لـــوټ نـــه کـــړ باغوانـــانو لـــوټ کـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربـــــه ! د تـــــا د ديــــن روښـــــانه څـــــراغ
پـــــر ديـــــن مينـــــو پتنګـــــانو لـــــوټ کـــــه

زمـــــا د ټـــــول عمـــــر د هيلـــــو ســــپرلی
د کلـــــي ټولـــــو مشـــــرانو لـــــوټ کـــــه

د معشـــــوقې د مـــــخ د مشـــــکو کـــــاروان
تـــــر غلـــــو لاړ نـــــه شـــــو کاروانيـــــانو لـــــوټ کـــــه

د اســـــمعيل د اوښکو ســـــپين ســـــباوون
شـــــاوخوا ټولـــــو اشـــــنايانو لـــــوټ کـــــه.

۱۹/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرجنه خندا

څه د احساس څه د جذبې په نامه
ځواني مې لاړه د هغې په نامه

د وینو جام مې نڅوي پر شونډو
د تا د شونډو د کعبې په نامه

د زړه رڼا مې سره په وینو شوله
د (هغې) (دغې) عقیدې په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توپـــــانيزو اســـــو ښليو لښـــــکر
ســـترګو دې لـــوټ کـــړ د جرګـــې پـــه نامـــه

د زهرجنـــــې خنـــــدا شـــــنه پســـــرلي
پـــر مـــوږه اوري د وعـــدې پـــه نامـــه

اوښـــکې مـــې ښبـــلي اســـو ښلو کـــې لامـــبم
دار تـــه مـــې بيـــايي د نشـــې پـــه نامـــه.

۱۴/۹/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا وزرونه

په فرهاد فرهاد زړګي مې د اورونو پرېشاني شوه
په شيرين جنت وطن کې چې مې جوړه سقاوي شوه

د منصور عقل لمبه به څنګه پاڼې شي دمينې؟
د سپين دېو منطق کې ډوبه د عشقونو پاچاهي شوه

د احساس پاڼو رژېږئ، د عطرونو وږمو ژاړئ
سندريزو ولولو کې پابندي په پسرلي شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا وزرې پرې کړئ، د ګلونو غاړې غوټې
د ژړا په اور کې کېنئ عقیده مو اسلامي[1] شوه

عقله څنګه ورته رهبر دې؟ ورته جګ کتلی نه شې!
ستا رڼا کې د غلو څنګه کامراني شوه کامیابي شوه

ای د اور په میوو مستو د عشقونو سپینو ستورو!
د ظلمونو شپه رڼا کړئ ګڼې ختمه زندګي شوه.

۱۵/۹/۱۳۷۲
کابل

---

[1] هغو کسانو ته اشاره ده چې په غلطه، اسلام د غم دین معرفي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام شکرونه باسي

د ګلو ښار لمبه لمبه شو
او د چتو پېغلو
له سپينو سپينو مړوندونو نه د وينو لمبې داري وهي
د ښار واټونو کې ګزمه ګرځي د وهم د بوان
او ګرځوي پر دواړو ولو د مرګونو ډالۍ
په څلور لارو کې دي جوړې هديرې د ژوندون
هره کوڅه د ښار رنګ شوې ده په اوښکو وينو
اوس د بنګړيو بازار سوی دی د غم په لمبو
او د شنو، سرو، سپينو بنګړيو پرځای
د رنګارنګه کارتوسونو درمندونه جوړ دي
او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د وږمو رنګين
رنګين تخيل.
اوس هر ماښام له شپږ پو ړيزو خونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغلې د خپلې حیا روح سپاري
د خدای(ج) دفرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پنا وروړي
خو امام ناست دی د هوس په مرمرینه خونه
په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبیح تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو میوو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

۱۲/۹/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اور په جبل کې

په اوښکو لوند په وينو سور قسمت
زما په برخه شو منصور قسمت

چا وې د ناز غرو ته دې سرټيټوم؟
در ته ټيټ کړی يم مجبور قسمت

هر اسوېلی مې شي پرهر په شونډو
په زړه مې لوبې کړي ناسور قسمت

د دې ټپي وطن ګزک زخمونه
کله جوړېږي په رنځور قسمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پـــرې ګـــلان، دی پـــر مـــازهر شـــيندي
ماتـــه جـــوړ شـــوی دی تربـــور قســـمت

ځـــواني مـــې تېـــره کـــړه د اور پـــه جبـــل کـــې
بـــدل مـــې نـــه کـــړ رنتبـــور قســـمت

د ســـره دوزخ د لمبـــو تـــاو مـــنم خـــو:
جنـــت کـــې نـــه غـــواړم مـــزدور قســـمت.

۱۵/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره- دير

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوړنی

هغې د ژوند پاڼې کړې ژېړې د جانان د پسرلي په هيله
هغې د خپلې فرښتې غاړې امېل څخه کړه جوړه ګردنۍ د ټوپک
د خپل باتور جانان لپاره په وربښمينو ګوتو
هغې پنځه لس کاله تېره کړه د ژوند څپه پر شونډو لکه
زهر د مرګ
او اخترونو کې يې ونه ليده چا پر سرو ورغوو د نکريزو سپوږمۍ
هغې په شپه ورځ کې پنځه وخته دربار ته د خدای(ج)
د تقدس په ورېمو وړله د جانان د مقدس جنګ د بري سندره
خو يوه ورځ يې جانان راغی ددې کوره پورې
جامې يې سرې ګردنۍ سره وه په اوږو او سرو وينو باندې
او د ټوپک له خولې يې سره او شنه لوګي جګېدل
نو چې يې ولګېدې سترګې د هغې په ولوليزو کتو
او ښاپېريزې ښکلا
د تور ټوپک په ميل يې کش کړ له معصومو زلفو
د زر کلن عفت سورکی پوړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوځه کې شور شو او هاها شوه کوځه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په يوه نوي ريتم
او بيا بنګيانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله يې ګډه کړه بربنډه لکه سپينه او معصومه سپوږمۍ
او د هوس سترګو پرې جوړ کړل پر زړګي زخمونه
د پېغلې مخ باندې خورې شوې د نري رنځ د نهيلې ژوند
د اوښــــــــــکوليکې،
خو پېغلې پورته نه کړه دا ځلې د خدای(ج) دربار ته
سپين لاسونه
او د نهيل شمال په مړو وږمو يې
د مات ولس ټپي اهونو ته
په نرمو شونډو ورو وويل:
((پرېږدئ چې خړ سېلاب مې يوسي
په لامبوزن جانان مې ډېره نازېدمه))

۲۰/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره-دير

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا حورو !

چې دې په سترګو کې نیولی نه یم
ښکاري همدا چې دې بللی نه یم

د اسوېلو مزل د هجر دښتې
په لنډه لار درته راغلی نه یم

هره موسکا دې زړه کې اور بلوي
په خوله یم چوپ دننه غلی نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نـــاز د غـــرو خنـــدا دې وړلای شـــمه
د غـــم فرهـــاد یـــم نـــازولی نـــه یـــم

د رڼـــا حـــورو شـــپه راټولـــه نـــه کـــړئ !
زه یـــې تـــر شـــونډو رســـېدلی نـــه یـــم.

۲۴/۱۲/۱۳۷۲
الینګار-لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زهرو فصل

د رڼـا پـانې خـو مـو بلـې کـړې د شـپې پـه لمـن
خیـر کـه یـو څـو داغونـه شـنه شـول د ډیـوې پـه لمـن

د جنـــت مینـــه د ښـــکلا د عـواطفـــو ســـتوري
مـــوړه کرلـــي دي د خپلـــې معشـــوقې پـــه لمـــن

احسـاس شـو مـات خنـدا ژړېـږي ښـکلا نـه غـوړېږي
چـا کـړ د زهـرو فصـل شـین د عقیـدې پـه لمـن

زمـــا پـــر زړه د پرهرونـــو د ســـپرلي ګلونـــه
دومـــره تورونـــه لګېـــدلي دي ددې پـــه لمـــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس بـه د جـام شـونډو کـې چـېـرې وي موسـکا د مـیـو؟
د عقیـدې سـېلاب شـو خـور د میکـدې پـه لمـن

شـونډې مـې رېـږدي زړه مـې تـبـنـتـي ويـې نـه شـمـه چـې:
ځـومره ژړا وه د کابـل د هـديرې پـه لمـن

نـور د هـوس د جنتونـو ډنـډ کـې ولمبـوځ
مـا ويـده پرېـږدئ تـل د مينـې د نشـې پـه لمـن

د سـترګو يـون، د زلفـو يـون، د شـونډو يـون جانانـه!
څنګـه دې يو ځـای کـړل د خپلـې ارادې پـه لمـن؟

۲۲/۱۲/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟

چا ویل چې د جنت حورې به وزانګي د اور په تنابونو
په پستو ګلابي شونډو
په وربښمینو نرمو پښو؟
چا ویل د قاف د غره دېوان به راشي
د وحشت د عقیدې له اباسینه
او زمونږ د ارمانونو د جنت ناوې به تاوه کړي
د خپلو هوسونو د زهرونو د شپو جام کې؟
چا ویل زما د مینې په کابل کې به (یزید) راژوندی کېږي
جوړوي به د ګلونو له سرونو درمندونه
نړوي به د ښکلا دعواطفو محلونه؟
چا ویل یو چنګیزي شمال به بیا له پورته راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینو د ګلپاڼو په رنګونو
د ملالو د غیرت په میوندونو
او د ګلو ښار به بیا له سره وران شي
د وحشت په ځناورو او دېوانو
او په خپلو چنګیزیانو یزیدانو؟

۱/۱/۱۳۷۳
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولولیز پسرلی

د ارمانونو زړه مې دې یووړ
لکه د ورځې روح چې شپې یووړ

د غریزې د میوو مست سباوون
توري راکښلې عقیدې یووړ

د ولولیزې ځوانۍ سور پسرلی
په یو نظر رانه هغې یووړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژونـــدون روح رانـــه پـــه نـــوم د جنـــت
پـــــر دیــــن مینــــې معشـــــوقې یــــوور

لا مــــو د قهـــر پـــه تـــاو ســـېزي هیلـــې
څـــه کـــه ارمـــان مـــوتر کعبــــې یـــوور

عشـــقه تبـــاه شـــو ســـتا د حســـن لمـــر
چـــا پـــه ســـره زور چـــا پـــه پلمـــې یـــوور.

۱۹/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو احرام

(د یوې ګډې مشاعرې په ترخ کې)

((که چا پېر له تورو سترګو لام په کار دی
غله په زړونو لګېدلي پام په کار دی))

چې زنځیر د مغولیزو وختو مات کړي
یو خوشال مې د منصور د قام په کار دی

ستا د ښکلو او شېرینو شونډو زور ته
ګلې ماغوندې فرهاد بدنام په کار دی

د سهار په رڼاګانو ډېر شکمن یم
زما مینې ته سکنی ماښام په کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا سرې کافرې شونډې رنګ په عشق کړي
زما زړه ورته موسکى اسلام په کار دى

ستا د مينې د ښکلا طواف ته ياره
د زړه اوښکو يو سپين احرام په کار دى

د کابل حسين زړګيو شهيدانو
د يزيد دوزخ کې نور قيام په کار دى

د وطن د حسن پاڼې مې باد يووړې
ورته نور د ترحم نظام په کار دى

د احساس د نوح بېړۍ په ډوبېدو ده
د غميزو د توپان فرجام په کار دى

د هوس ستورې دې خاندې تاج محل کې
مور مينو ته د عشق مقام په کار دى.

۱۳۷۳/ چنګاښ
پېښور

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو

زماني د زماني لمن نیوله،
شپه د ورځې، ورځ د شپې د روح په وړانګو
د تقدیر مزو تړله
زېږېدل په کې د لمر ژوندون ستوري
د ګل پېغلو له سورکو نازکو شونډو
سندریز تفکر زړونو کې وزر وغوړولی
عقیدې و عواطفو ته ځیګر په لاس نیولی
د ګلونو د سندرو اتڼ جوړ و
نڅېدل ورته د مینې د غاټولو ځیګرونه
تاوېدل ترې د وږمو د تخیل د بڼ ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو یو (چا) له کومه راوړ
د کینې د زهرو جام
د پستو پستو خبرو له خوږو میو نه جوړ
او نړدې یې کړ د مینې عقیدې د سورکو شونډو تر سرونو
عقیدې لا په سر نه و اړولی د کینې د زهرو جام
چې د شونډو د احساس پر زړه یې راغلل خزانونه
په زړګي کې یې شول مړاوي د ښکلا د عواطفو سره ګلونه
نو شوه ټوله عقیده د زهرو روح د قهر سیند
بیا یې لوټ کړل د سپېڅلو احساساتو ارمانونه
د وږمو د سپوږمۍ حسن د خوږې مینې وزرونه
او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو.

۱۲/۱/۱۳۷۳
کارګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو جانان او یو جام

چې د رڼا په لوري ګام اخلو
موږ یې له زلفو انتقام اخلو

د مقدس اور عبادت وي مینه
خود یې له شونډو نه الهام اخلو

د روح وطن یې راته رنګ کړ په غم
اوس یې هم نوم په احترام اخلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نمـــرود وختونـــه شـــي شـــداد شـــي امـــام
هـــر څـــو کـــه ذکـــر د اســـلام اخلـــو

عشـــقه دا ســـتا لـــه غوړيـــدلي جنـــت
مـــوږ يـــو جانـــان اخلـــو يـــو جـــام اخلـــو.

۱۳۷۳/زمری

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوا ږه خوا ږه زخمونه

سترګې مې ډکې شوې د اوښکو د لمبو له تاوه
د زړه پردو کې مې د غم زلزلو جوړه کړه د وهم څپه
زړګی مې وايي چې د خپلې معشوقې مخ کې په زوره زوره وژاړمه
او د احساس لمبې سرې کړمه په خپلو چغو
خو دې ګلپاڼې معشوقې مې په سورکيو او چاودلو شونډو
چې د سيليو ګرد يې ناست و پر خوږو اننګو
او د زړګي له هر يو تار يې څڅېدلې وينې
د حال په ژبه راته ورو وويل:
((زه پر تا څومره نازېدمه
تا په سرو شنو دېوانو خرڅه کړم مينه.
د سترګو توره نو اوس:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مې خپل غمونه ډېر دي
په لويه لارکې راته مه ژاړه مېنه))
نو ماچې ټيټ کړ د احساس سر د ويده تفکر سورګرېوان ته
زړه راته وويل زما معشوقه ((خاوره)) د دردونو له بڼ
د حقيقت په ژبه
څومره خوارې خوارې زخمونه سپړي.

۱۷/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستورو قافله

ستـرګو نـه سـتا د مـخ ډيـوه تېـر وو
ځکـه تـر وړانګـو لانـدې شـپه تېـروو

د زړګـي پـانې غوړيـدلې پرېـږده
ورتـه د ژونـد تـپـي کيسـه تېـروو

سـتا د موسـکا د پسـرلو پـه هيلـه
پـر زړګـي ژونـد لمبـه لمبـه تېـروو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـر اسـو یلی مـې شـي منصـوره وینـه
ژونـدون پـه دار لکـه نشـه تېـروو

شـهید وطنـه ! سـتا د زړه پـردو کـې
یـو وخـت د سـتورو قافلـه تېـروو

شونډې پر شونډو راتـه کېږده موسکۍ
روح تـه د سـره دوزخ ورېمـه تېـروو

د خنـدا پېغلـو وربلونـه تیـتې کـړئ
د یـون د هیلـو جنـازه تېـروو.

۷/۸/۱۳۷۳
کاګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړاوی جانان

چې هم دې فکر هم ایمان شي جانان
ځو مره به مینې درته ګران شي جانان

د زړه په پانو مې بلېږي هجر
کاشکې چې پرخه شي باران شي جانان

د روح غوټۍ مې په کې وغوړېږي
ما ته هم دین شي هم قران شي جانان

د تخیل په وزرو خېږم ورته
خیر دی که ستوری د اسمان شي جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومـــره ګلونــــه پـــرې د اوښـــکو شـــيندم
چـې پـه شـمېرلو يـې سـتومان شـي جانـان

بيـا بــه مــې پرېــوزي دګرېــوان پــر کلــي
چـې مـې تـر اوښـکو نـه ارزان شـي جانـان

چـــې د خپـــل زړه دښـــار جنـــډې ووينـــي
ځـــومره بـــه مـــړاوی را روان شـــي جانــــان

درد بـــه دې وي خومحسوســــېږي بـــه نـــه
چې هـم پـردی شـي هـم دې ځـان شـي جانـان

وړي د لـونګـــو ښــــار تـــه ښـــکلې پښـــتو
ګوندې چې (يون) ددې ((کاروان) شي جانان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسمال

یو ګل دې له وربله نن شمال راوړی دی
زما سوو داغونو ته یې شال راوړی دی

زما پر مړاوي روح باندې دې وشیندل ګلونه
څه رحم دې په زړه کې ذوالجلال راوړی دی

د شعر زړګی مې ګل شو پټ په شونډو کې موسکېږي
کوم چا ورته د تا د سترګو خیال راوړی دی

د څو کلونو درد مې په یوه شېبه کې هېر کړ
ریبار مې ستا سو کور ځنې دسمال راوړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا واک دي منم چې هم مې ښکېل هم مې ازاد کړې
یــوه لاس کــې دي جــال او بــل کــې تــال راوړی دی

جانانـه تنـدی وریـن کـړه بیـا یـې مینـه بانـدې کېـږده
د زړه لـــه وینـــو جـــوړ مـــې درتـــه خـــال راوړی دی.

۱۵/۲/۱۳۷۴
کارګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې پیغمبر

یــو ســپین د ســبا ســتورې وم ســهر وژلــی یــم
د ګــل د شــونډو پرخــه ومــه لمــر وژلــی یــم

پــه زور نــه یم مــات شوی ښــکلیه پورتــه راتــه ګــوره
د تاپــه نــوم یــې یــاره پــه هنــر وژلــی یــم

کوم څوک چې مې په زړه کې پیغمبر د مینې جوړ کړ
د روح پــر کــور مــې ناســت دې پیغمبــر وژلــی یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغـــه کلـــي پېغلـــې او منګـــي پـــر مـــا خبـــر دي
ګـــــودر يمـــــه وژلـــــی مـــــازيګر وژلـــــی يـــــم

د کـوم مغـول لښـکر مـې د زړه ښـکار کـې پلـی نـه دی
شمشـــاد پـــه وينـــو ســـور يمـــه خيبـــر وژلـــی يـــم

پـــه دې کـــې د رقيـــب د تـــورې ښـــه ګـــوره نـــه شـــته
د خپـــل دلبـــر پـــه غېـــږه کـــې دلبـــر وژلـــی يـــم.

زمری/۱۳۷۴
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرو ټپونو کان

د زلفو په تیارو کې دې په نور نیولی یم
بس زه خو دې د ظلم په تنور نیولی یم

سهر په وینو رنګ کړمه ماښام په اوښکو لوند
د وخت امام دا زه څنګه تربور نیولی یم

د زړه شیمه مې نه شته هسې مینه مینه وایم
دې لوز ته چې هم ټینګ یمه غرور نیولی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا شــونډې پــانې پــانې چې وربـېږي پـر مـا هســې
جانانـــه بيــا دې کـــوم غــم تـــه ضــرور نيـــولی يـــم

د ســتورو پــت خــو هغــو جــادوګرو شــغلو مــات کـړ
دې تنــدر نــو زه لمــر پــه کــوم قصــور نيـــولی يـــم

د زړه د پرهـــرو پتـــري مـــې چـــوي خند يـــدی نـــه شـــم
د ســـرو تېپونـــو کـــان يمـــه ناســـور نيـــولی يـــم

چـا وې غـبـېږه جنـت، شـونډې شـراب زلفـې وږمـې دي
دا ځکـــه ورتـــه زه همـــېش تـــرور نيـــولی يـــم.

۹/۲/۱۳۷۴
مکروريان- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پانړو مومن

ماښام شو خور د سهرونو پر بام سیوری کوي
لکه کوم ذهد چې د شونډو پر جام سیوری کوي

لمر راخېږي له مغربه د نمرود په ګوتو
د شرق د ښکلو لمر ګلو پر قام سیوری کوي

د پیغمبر فکر ژوندی دی خو د زړونو پر تخت
په وینو سور یو د جالیزه امام سیوری کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ښامار وژل د پانو مومن نه شي کړلی
دومره هوښیار دی چې پر ونو په پام سیوری کوي

زړه مې لمبه شي چې دې زلفې پر مخ وغوړېږي
کفر ته ګورم چې پر ښکلي اسلام سیوری کوي.

۱۳۷۴ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صراط پُل

چې ستا په تخیل مې تخیل نیولی دی
منمه د ګل شونډو کې مې ګل نیولی دی

دا خال د سپین تندي دې پاکوم د زړه په توره
مور تل په تاترو باندې مغول نیولی دی

د زړه وینې مې څاڅي لاس دې لرې که جانانه
(کوم د یو) غونډې دې سخت لکه کابل نیولی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبور به د هر ښکلي د خندا په لمبو سوزي
دا زړه چې مو هر چاته په منګول نیولی دی

د مینې قاتلان یې ځنې څرنګه تېرېږي؟
زما مظلوم ملت د صراط پل نیولی دی

په سترګو کې دې یون شوم زړه کې یون په خوله کې یون شوم
دې مینې دې څه ښکلی تسلسل نیولی دی.

۱۳۷۴/مرغومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جام جنازه

یو شور شو د جامونو شو قیام په میکده کې
چا وې پرون ساقي شولو اعدام په میکده کې

سهر د لمر په وړانګو جوړوي تسبیح له ستورو
د روح امام یې ناست وي هر ماښام په میکده کې

ساده زړونو سجده کړه د محراب په لور په مینه
د فکر ستورو ولیده امام په میکده کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه ســترګو يــې د اوښــکو پــانې ورو ورو تو بېــدلې
د جــام جنــازه پورتــه کــړه بــل جــام پــه ميکــده کــې

تــر ســپين قرانــه لانــدې د جــامونو ډنــډ کــې ګــورم
د مکــر ذاهــد بيــا تــړې احــرام پــه ميکــده کــې

د زړه د وطــن ښــار مــې يــو ځــل بيــا پــه وينــو لامبــې
نــن بيــا نــرخ ټاکــل شــوی مــې د قــام پــه ميکــده کــې.

۱۳۷۴ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سندرو په وزرونو

یو عشق مې لوبولو د سندرو په وزرونو
کوم چې رانه شهید کړلو د زغرو په وزرونو

شمله شمله لوګی شو د غره غېږې ځنې پورته
څه اور دی لګېدلی د نښترو په وزرونو

یو دېو د قاف د غره په ځنګلونو کې مېشته دی
د ژوند ډولۍ مې وړي د سوداګرو په وزرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښار د پېغلو خال وړي او د غاړو امېلونه
يو دوه ماران راوړي جادوګرو په وزرونو

څه لو دی د ګلاب ګلاب سرونو په وطن کې
يو اور خو خدايه بل کړې د لوګرو په وزرونو

پرون رمه له غره نه راغله کلي ته يوازې
څه سره وينه پرته وه د ګورګورو په وزرونو.

۵/۲/۱۳۷۵
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید غرونه

د مینې ستوري مې غاټول نه دی
ځکه زړګی مې پرې راټول نه دی

غرونه شهید دي، دښتې بورې ناستې
ورته امېل د ګلو شپول نه دی

زړونه مو اخله خندا مه راکوه
د مینې ښار دی کار په تول نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې ښکلې دریابه غلې درومه
د ژوند ماڼو مې سندربول نه دي

ستونې زبېښې د ښار د هرې پانې
له میوو ډکې یې لاکندول نه دي.

۵/۵/۱۳۷۵
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور شپې

د ژوند سندره لیکمه د ګلو په خولو
د شعر ځیګر مې وینځمه د ښکلو په خولو

د وهم د بو څلورو شپو کې تېر کړلو له ستوني
کوم ښار چې و جوړ شوی د نتلو په خولو

د یار ستړی احساس مې په کې ورو ورو خوبومه
د زړه سیوری مې لوند دی د سنځلو په خولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی جـوړ زمـوږ لـه وینـې، دی جـوړ د چـا لـه مینـې
د ژونـد څـراغ بـل نـه شـو د ښـاغلو پـه خولـو

د شـنې جلګـې لـه پاسـه کړه پـر سـپینو لېچـو دمـه
کـوم چـا درتـه وینځلـي د شـنو ولـو پـه خولـو

اشنا لاس دې نږدې کړه چې پـه سترګو ورتـه ځیـر شم
د بخـت سـتوری مـې ګـورم د منګولـو پـه خولـو.

۲۸/۵/۱۳۷۵
کارګري قصبه-کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري لمرونه

د جانان شنه خندا مې بيا له کومه لوري راځي
د غزل اوښکو کې مې بيا د مينې توري راځي

دلته هر غم قدم په پام ږدي بيا ښکلا لټوي
د تلې ښار دی غم هوښيار دی سودا ګوري راځي

د شعر مېوه مې زېږبخنه ده بازار نه لري
د ژوند پر هر فصل مې ډول ډول سيوري راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیـا تلـی سـپین امـام د قـاف د ځنګلونـو د پـو تـه
زمـوږ د اوښـکو هیلـې بیـا پـه هغـو پلـوري راځـي

زړه کـې مـې ګرځـي یـوه ګرمـه شـان وږمـه د پښـتو
د قلـم نـوکې تـه مـې ټـول ټکـي سـرزوري راځـي

بیا مې د زړه ارمان موسکی شي بیا شي مړاوی غوندې
چـا وې وطـن تـه دې لمرونـه چـا وې سـتوري راځـي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روح سپېڅلی زور

د هیلو شوندو کې مې پاتې بیا ثمر نیسي
پس له کلونو مې ګلونه بیا ګودر نیسي

زه یو سېلاب شومه د اوښکو او سرو اسوېلو
دی راته لار کې د سپېرو شګو سنګر نیسي

دا چې شمله یې راټیټېږي نه، جګېږي پسې
دا خو پرې خدای(ج) د خپلې مینې خپل وزر نیسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــرون يـــې ســـر كـــې وه نشــــه د فرعونيـــت د فكـــر
نـــن راتـــه خـــړې خـــړې ګـــوري ځـــان او تـــر نيســـي

دا خـو د روح سـپېڅلي زور دی د خدای؏ عشـق وينځلـی
پـــه يـــوه وړانګـــه چـــې د ټـــول تـــورتم لښـــكر نيســـي

بيـــا د نـــازو بچيـــو وتړلـــې تـــورې تـــر مـــلا
چـــا د ګـــورګين د مـــرګ ويـــل چـــا وې شـــيبر نيســـي.

۲/۳/۱۳۷۲
كابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر پري

د ښکلا سیمه شپې نیولې ځانته ښار جوړوي
د ژوند په هر واټ کې د دار له پاسه دار جوړوي

موږه د لمر وړمې شهیدې کړې د شپې په کانو
اوس مو له کلي پټ تېرېږي بله لار جوړوي

ما ځنګوي د تیارو څپو کې د خدای(ج) په نامه
ځانته د ژوند په نوم یو ښکلی سپین سهار جوړوي

ربه د تا په نوم مې ژوند اخلي په خپله ګټه
د وخت واکمن څومره هوښیار دی څه ښه کار جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلـــه د ښـــو پـــه نـــوم قربـــان کلـــه د بـــدو پـــه نـــوم
دا فرښـــتې څـــومره پـــه ســـخته زمـــا بـــار جـــوړوي

د شـــعر پـــري مـــې مـــروره شـــوه د شـــعر لـــه روحـــه
ســـپينې خبـــرې دې لـــه شـــعر ځنـــې شـــعار جـــوړوي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سند ریزه وږمه

د ژوند په هر فصل مې ځي راځي غمیزه وږمه
د زړه په پانو کې مې رپي دا دودیزه وږمه

زه د وربښمو د رباب تارو ته خوب کومه
جانان مې خیال باندې راشیندي اوسپنیزه وږمه

شهیده وړانګه یم د خپلو ستورو شپو وژلې
زړه کې مې بله ده د خپل غشي اوریزه وږمه

د ژوندون هر واټ کې مو جوړ دی وژنځای د ګلو
لکه بیرغ پرې باندې رپي ارمانیزه وږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه غاټول زړونه قربان کړل په همدې هیله چې:
د ساندو کلي کې به راشي سندریزه وږمه

شمله زړه، پوړنی زوړ دی، منګی زوړ دی خو هم
ځومره خوږه خوږه تږې اوري پټمنیزه وږمه

د جنګ اسونو مې د ښتو ګلان ټول ستړي کړل
خدایه یو ځل خو پرې خوره کړې سوله ییزه وږمه.

۱۳۷۲ل کال د غویي ۲۲مه
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر حجاب

د ژونـد مـړاوې سـندره مـې رباب کـې راولـم
د ويښـو شـپو کيسـه د عشـق کتـاب کـې راولـم

دا سر ربه ! مات شوی دی، ټيټ شوی چاته نه دی
خـو تاتـه يـې پنځـه وختـه محـراب کـې راولـم

نـن بيـا د غـزا ډول د هنـدوکش پـه سـر غـږېـږي
سـپېرې طـالبې څڼـې مـې پـه تـاب کـې راولـم

د نقـد ملايـان ګرځـي لـه ډُرو سـره پـه ښـار کـې
د شـعر پېغلـه مـې ځکـه پـه حجـاب کـې راولـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـا تړلـي لاس وو سـتا درنـې ښپېـړې
يـو وخـت خـو بـه اشـنا دا پـه حسـاب کـې راولـم

د سـره قهـر غلامـه بيـا د چـا غبـرګ تـه درومـې !
د سـپينو وړانګـو تـاو بـه پـه کـولاب کـې راولـم

خندا موسکۍ شي چې پر شونډو د کبانو
يـو شـور خـو د سـندرو پـه دريـاب کـې راولـم

پـه دې بـه هـم د ډېـرو لـه زړګـو شـي لمبـه تـاوه
دا وران د زړه وطـن چـې نغمـه بـاب کـې راولـم.

۱۳۷۵ل کال د کب ۱۷مه
لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمدخان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زیږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لیسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل کال له نوموړې لیسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د ماسټرۍ دوره پیل شوه، یون په بریالیتوب سره دغه دوره پای ته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د(پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او((شمشاد)) مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه د یو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لويې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، د دې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لويې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا د دې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لويې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو (UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده در وسپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکیکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او تلویزیوني مرکو کې یې د و اقعیتونو او حقایقو د څرګندبیان له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي زه د دې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اینبودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (دافغانستان دکلتوري ودې ټولنې) او(د پښتني فرهنګ د ودې پراختیا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لسګونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي دغه راز یې په سلګونو کورنیو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.
سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړی شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دويمه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

• هیلې	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• نیمګړي ارمانونه	د حیران شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د نازو انا یاد	د سیمینار د لیکنو ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کلیات	د استاد الفت نثرونه	دریيم ۱۳۸۷
• سیندونه هم مري	د اسحق ننګیال شعري منتخبات	دويم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

• د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
د پوهنوال روستار تره کي اثر دويم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې:

- د اماراتو سفر د اماراتو یونلیک دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی د اروپا یونلیک لومړی ۱۳۸۷
- د پښتاګون ترڅنډو د امریکا یونلیک لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمد ګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری دویم ۱۳۸۷
- د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې دویم ۱۳۸۷
- ببرړنی لویه جرګه ولسواکي او زورواکي دویم ۱۳۸۷
- اندیال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هیله د خپلو سریزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري یون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷
- مرکه او مرکې لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال لومړی ۱۳۸۷
- د کتابونو په وړمو کې لومړی ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افغانستان په سیاسي کړلېچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای(ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته دنور زغم او سبلې هیله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

pə oruno ke səndəre

(songs in the fires)

By:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-09-9
9 789936 500099 >

د خپرونو لړ: (۱۰)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library